

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 5Csp/40/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623201888
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Hiščáková
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2023:7623201888.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Denisa Hiščáková, v spore žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s., Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, právne zastúpeného KOVAL & spol., advokátska kancelária, s.r.o. Komenského 3, Banská Bystrica, proti žalovanej A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C., D. XXX/XX, právne zastúpenej JUDr. Petrom Vachanom, advokátom s.r.o., Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, v konaní o zaplatenie 13.052,09 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanej p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania, o výške ktorej bude po právoplatnosti rozsudku rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 25.3.2023 domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny vo výške 8348,85 EUR, zmluvného úroku 4703,24 EUR, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8348,85 EUR od 20.09.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že dňa 6.10.2016 uzavrel ako postupník s Poštovou bankou, a.s. so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31340890 ako postupcom Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanej zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 8636299588 (ďalej aj iba ako „Zmluva“) spolu s jej príslušenstvom. Postúpenie pohľadávky postupca listom oznámil žalovanej. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 11.3.2011 Zmluvu o splátkovom úvere č. 8636299588 v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov zo strany právneho predchodcu žalobcu v celkovej výške 9000 EUR v prospech žalovanej. Žalovaná sa podľa Zmluvy zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dohodnutej lehote, ako aj zaplatiť dohodnuté úroky. V dobe od uzatvorenia Zmluvy žalovaná splatila svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené vo výpise z úveru. Vzhľadom na uvedené právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v zmysle Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery ku dňu 2.8.2013. Výzva na úhradu dlžnej sumy (Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) je písomnou výzvou banky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Žalovaná si ani napriek výzve zo strany žalobcu svoj záväzok do dnešného dňa nesplnila. Medzi žalobcom a žalovanou bolo dňa 25.7.2017 dojednané Uznanie dlhu, uzatvorené v zmysle § 558 zákona č. 40/1964/Zb. Občianskeho zákonníka. Súčasťou Uznania dlhu je vyhlásenie žalovanej, ktorá svoj záväzok voči veriteľovi v celom rozsahu uznala čo do jeho výšky, ako aj do právneho dôvodu. V zmysle Obchodných podmienok, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobca je naďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v Zmluve. Zmluvnými stranami bola dojednaná úroková sadzba vo výške

5% ročne. Žalobca si uplatňuje aj príslušné zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % ročne. V súlade s Výpisom z úveru sa tak žalobca domáha zaplatenia sumy vo výške 13052,09 EUR pozostávajúcej z nezaplatených častí dlžnej istiny vo výške 8348,85 EUR a z príslušenstva v podobe nezaplatených zmluvných úrokov vo výške 4703,24 EUR, t.j. v sume zodpovedajúcej výške akú by pri riadnom plnení povinností žalovaná zaplatila ako cenu peňazí po odpočítaní úhrad. Žalobca si zároveň nárokuje úhradu zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne od dátumu poslednej platby vykonanej žalovanou. Celková čiastka spojená s úverom (suma, ktorú má žalovaná zaplatiť) predstavuje sumu vo výške 16381,66 EUR, z toho suma poskytnutej istiny (výška úveru) predstavuje sumu vo výške 9000 EUR, z ktorej žalovaná uhradila sumu 651,15 EUR a suma zmluvných úrokov vo výške 7381,66 EUR, z ktorej žalovaná uhradila sumu 2678,42 EUR.

3. Na podporu skutkových tvrdení žalobca spolu so žalobou predložil ako listinné dôkazy: Zmluvu o postúpení pohľadávok a oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky, Zmluvu o úvere lepšia splátka, Všeobecné obchodné podmienky, aktuálny stav úveru (ku dňu 3.10.2016), výzvu na splatenie dlžnej časti úveru s doručenkou, výzvu na zaplatenie, vyhlásenie predčasnej splatnosti s doručenkou, Dohodu o splátkovom kalendári a Dohodu o uznaní dlhu a predžalobnú výzvu s doručenkou.

4.1. Súd vo veci rozhodol v zmysle žalobného návrhu platobným rozkazom, proti ktorému podala žalovaná včas odpor s vecným odôvodnením, v dôsledku čoho bol platobný rozkaz zrušený. Žalovaná v odpore uviedla, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu a navrhuje žalobu zamietnuť, a to z nasledovných dôvodov: Žalovaná predovšetkým považuje Zmluvu o úvere lepšia splátka za absolútne neplatný právny úkon, pretože žalovaná v žiadosti podpísanej na pobočke žalobcu v Nitre žiadala o úver vo výške 10000 EUR s dobou splácania 10 rokov so splatnosťou mesačnej splátky k 15. dňu v mesiaci so základným súborom poistenia, pričom žalobca schválil žiadosť na centrále v Bratislave a to vyplnením tabuľky v článku 3 bod 3.1 zmluvy o úvere, pričom však schválil úver s náležitosťami, ktoré žiadosť o poskytnutie úveru neobsahovala a to výška úveru 9000 EUR, údaj o RPMN, úrokovej sadzbe, výške mesačnej splátky, poplatkov za správu a vedenie úverového účtu, celková výška nákladov, dátum 1. splátky a dátum konečnej splatnosti a ďalšie náležitosti uvedené jednostranne žalobcom v čl. 3 bod 3.1 zmluvy o úvere, ktoré však žiadosť podpísaná žalovanou neobsahovala. Schválenie žiadosti žalobcu treba v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka považovať za nový návrh na uzatvorenie zmluvy o úvere, na ktorý však žalovaná nepristúpila. Samotné čerpanie úveru nemôže znamenať konkludentné prijatie návrhu. Ak nie je návrh akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy. Keďže medzi zmluvnými stranami nedošlo k vzájomnému konsenzu ohľadom náležitostí zmluvy o úvere, zmluva o úvere je absolútne neplatný právny úkon. Pri neplatnej zmluve sú zmluvné strany povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu je pohľadávka žalobcu premlčaná v celom rozsahu, pretože subjektívna dvojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa 11.3.2013 a objektívna trojročná premlčacia doba uplynula dňa 11.3.2014. Žalovaná tiež namietala platnosť zmluvy aj z dôvodu, že predmet zmluvy, ktorý je tiež uvedený v článku 3 bod 3.2 až 3.11 je napísaný miniatúrnym a evidentne menším písmom ako iné ustanovenia tejto zmluvy.

4.2. Žalovaná tiež uviedla, že ak by súd nevyhodnotil zmluvu za neplatný právny úkon, je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov, a to z dôvodu, že neobsahuje údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru a obsahuje nesprávny údaj o celkových nákladoch spojených so zaplatením úveru vo výške 7381,66 EUR. Súčin mesačnej splátky a počtu splátok, teda $149,90 \times 120 = 17988$ EUR. Keď od tejto sumy odpočítame istinu poskytnutého úveru vo výške 9000 EUR, celkové náklady mali byť vo výške 8988 EUR. Keďže zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkových nákladoch spojených so zaplatením úveru, ktorý bol zohľadnený pri výpočte RPMN, má to za následok, že zmluva obsahuje aj nesprávny údaj o RPMN. Zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a tiež obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) tohto zákona. V prípade, ak konajúci súd vyhodnotí, že zmluva o úvere lepšia splátka je platná, ale je bezúročná a bez poplatkov, premlčacia doba zosplateného dlhu na základe Výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 2.8.2013 uplynula v roku 2016.

4.3. Za neplatný právny úkon považuje žalovaná aj Dohodu o splátkovom kalendári a Dohodu o uznaní dlhu zo dňa 25.7.2017, a to minimálne z toho dôvodu, že žalovaná v pozícii spotrebiteľa nebola poučená

o tom, že uznáva premlčaný dlh a neboli jej vysvetlené dôsledky uznania premlčaného dlhu. Inkasná agentúra v postavení žalovaného, ktorá získala pohľadávku zo spornej úverovej zmluvy a účelovo neoprávnenú výšku tejto pohľadávky zakomponovala do Dohody o splátkovom kalendári a dohody o uznaní dlhu jednoznačne konala a v rozpore s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka a preto ide o neplatný právny úkon. Predpokladá sa, že žalovaný v postavení podnikateľského subjektu si musel byť vedomý toho, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov a teda nemá nárok na dlžnú sumu, ktorú si podľa svojich neoprávnených výpočtov uviedol do vopred pripraveného formulára dohody o splátkovom kalendári vo výške 6978,75 EUR. Aj keď dlžník podpíše dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku a uvedie v nej, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch, je takáto dohoda v praxi súdov SR považovaná za rozpornú s dobrými mravmi. K nekalým obchodným praktikám rôznych inkasných agentúr, ktoré predkladajú spotrebiteľom na podpis uznanie dlhu bez akéhokoľvek vysvetlenia následkov premlčania dlhu sa vyjadril už aj Najvyšší súd SR v rozsudku zo dňa 30. 03. 2015 sp. zn. 8 MCdo 1/2014.

4.4. Nad rámec uvedeného žalovaná napokon namietala aj to, že samotný žalobca ani nie je vlastníkom pohľadávky, nakoľko pri postúpení pohľadávky bola postúpená pohľadávka už premlčaná a zároveň pri postúpení neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca preto nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

5. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení sa k oporu (replika) nesúhlasil so skutočnosťami a tvrdeniami uvádzanými v odpore, ktorý považuje za nedôvodný. K absolútnej neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovaný uviedol, že namietaný rozpor medzi návrhom na uzatvorenie zmluvy o úvere a prijatím návrhu má spočívať v tom, že v bode 3.2 zmluvy sú uvedené v podstate povinné náležitosti zmluvy o úvere stanovené zákonom, ako je výška mesačnej splátky, celková výška nákladov, dátum konečnej splatnosti úveru a podobne, čo je neudržateľná právna argumentácia. Skutočnosť, že žalovaná požadovala od právneho predchodcu žalobcu úver vo výške 10000 EUR, pričom jej bol schválený úver vo výške 9000 EUR tiež ešte neznamena, že samotná zmluva o úvere je absolútne neplatná. Zmluva o úvere je podpísaná oboma zmluvnými stranami, pričom žalovaná poskytnutý úver aj prijala. K údajnej neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 53c Občianskeho zákonníka žalobca uviedol, že predmet zmluvy o úvere a cena za poskytnutý úver je uvedená v bode 3.1 zmluvy o úvere a táto časť zmluvy je uvedená dokonca väčším písmom, ako ostatné ustanovenia zmluvy. V bode 3.2 až 3.11 zmluvy o úvere nie je uvedený predmet zmluvy a cena ale tieto ustanovenia obsahujú vymedzenie práv a povinností zmluvných strán, pričom tieto ustanovenia sú uvedené rovnakým písmom ako ostatné ustanovenia zmluvy o úvere. Žalobca nesúhlasí ani s údajnou bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, má za to, že v zmluve sú uvedené všetky náležitosti stanovené Zákonom o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. V prípade celkovej čiastky úveru zákon neuvádza, že celková čiastka úveru musí byť v úverovej zmluve vyjadrená číselne. Ako vyplýva z obsahu úverovej zmluvy (bod 3.1), celková čiastka úveru bola zadefinovaná ako súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom, čo podľa názoru žalobcu je v súlade s § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Pokiaľ ide o výšku celkovej čiastky úveru, žalobca namietal, že žalovaná neprepočítavala celkovú výšku úveru na základe splátok, nakoľko posledná splátka je v nižšej sume, ako bola mesačná splátka úveru. Banka pred poslednou celou splátkou zasiela dlžníkovi informáciu o výške poslednej splátky. Podľa § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Do celkovej výšky nákladov sa tak započítava poistné len v prípade, ak bolo poistenie úveru podmienené získaním úveru. Z obsahu úverovej zmluvy vyplýva, že žalovaná si dobrovoľne zvolila aj základný súbor poistenia schopnosti splácať úver, pričom mesačná výška tohto poistenia predstavovala sumu 13,24 EUR. Z tohto dôvodu sa náklady na poistenie do celkovej čiastky úveru nezapočítavajú. Výška mesačnej splátky započítanej do celkových nákladov úveru tak predstavuje sumu vo výške 136,66 EUR (výška splátky bez poistenia 135 + poplatok za správu a vedenie úverového účtu 1,66). Keďže ako vyplýva zo zmluvy o úvere celková čiastka úveru predstavuje súčet výšky úveru (9.000) a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (7.381,66), celková čiastka úveru predstavuje sumu vo výške

16381,66 EUR. Celkový počet splátok bol dohodnutý v počte 120. S poukazom na vyššie uvedené, výška mesačnej splátky 136,66 EUR krát počet splátok 119, predstavuje sumu 16262,54 EUR, pričom posledná ponížená splátka je vo výške 119,12 EUR, čo v súčte predstavuje sumu vo výške 16.381,66 EUR ako celkovej čiastky úveru. Po odpočítaní sumy poskytnutého úveru od celkovej čiastky úveru predstavuje celková výška nákladov sumu 7381,66 EUR, čo plne korešponduje s údajom uvedeným v úverovej zmluve. S poukazom na uvedené je v úverovej zmluve správne vyčíslený aj údaj týkajúci sa RMPN, a všetky údaje na výpočet výšky RPMN. V závere vyjadrenia sa žalobca sa nestotožnil ani s vznesenou námietkou premlčania. Predovšetkým má za to, že z vyššie uvedených dôvodov nemôže byť zmluva považovaná za neplatný právny úkon, preto neprichádza do úvahy počítanie premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia. Taktiež zmluva o úvere nemôže byť posudzovaná ani ako bezúročná a bezpoplatková. Žalobca spolu s podanou žalobou predložil súdu Dohodu o splátkovom kalendári a uznaní dlhu zo dňa 25.7.2017. Pokiaľ žalovaná namieta tú skutočnosť, že v predmetnej Dohode mala uznať premlčanú pohľadávku, pričom na uznanie premlčanej pohľadávky nebola upozornená, ide účelové a nepravdivé tvrdenie. Žalovaná ešte dňa 6.9.2013 písomne uznala právnomu predchodcovi dlh, ktorý sa stal splatným dňa 2.8.2013. Z tohto dôvodu v čase uzatvorenia žalovanou namietanej dohody nebola pohľadávka žalobcu premlčaná. K (absencií) aktívne vecnej legitímácii žalobcu tento uviedol, že jeho právny predchodca listom zo dňa 2.8.2013 označeným ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ oznámil žalovanej, že úver sa stal predčasne splatný, a týmto listom zároveň žalovanú vyzval na úhradu dlžnej sumy v lehote najneskôr do 10 kalendárnych dní od doručenia predmetnej výzvy. Obsahom tejto listiny je tak okrem oznámenia banky o predčasnom zosplatnení úveru, aj samotná výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákon o bankách. Predmetná výzva bola žalovanej doručená dňa 9.8.2013, ako vyplýva z doručky, ktorú žalobca predložil ako dôkaz spolu s podanou žalobou.

6. Žalovaná v duplike zotrvala na tom, že medzi zmluvnými stranami nedošlo k vzájomnému konsenzu ohľadom náležitostí zmluvy o úvere a preto je zmluva neplatná od počiatku. Poukázala na to, že všeobecné obchodné podmienky, ktorými žalobca obhajuje platnosť zmluvy sú napísané miniatúrnym písmom a nemôžu byť súčasťou zmluvy o úvere, nakoľko neboli žalovanou podpísané a žalobca ju s ich znením pred podpisom zmluvy neoboznámil. Ustanovenie ktoré popiera dikciu ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ktoré umožňovalo právnomu predchodcovi žalobcu meniť výšku a náležitosti požadovaného úveru, nemôže byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok. Keďže ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka je kogentnej povahy, akúkoľvek dohodu o obchádzaní tohto ustanovenia je potrebné považovať za neplatnú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, resp. ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Uviedla, že ak by sa pripustila zmluvná sloboda aj vo vzťahu k mechanizmu uzatvorenia úverovej zmluvy, znamenalo by to, že žalobca v postavení veriteľa by mohol poskytnúť dlžníkovi spotrebiteľský úver za akýchkoľvek podmienok, o ktorých by dlžník v čase poskytnutia úveru (jeho vyplatenia) nemal vedieť, čo nie je v zmysle platnej právnej úpravy prípustné a k uzatvoreniu zmluvy by tak došlo bez akceptácie týchto nových podmienok zo strany dlžníka. Je nepochybné, že spotrebiteľovi musia byť už pri podpise zmluvy poskytnuté všetky informácie, ktoré sa vzťahujú na žiadaný a poskytovaný úver. Musí teda poznať všetky informácie uvedené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná žalobcovi adresovala návrh na prijatie zmluvy, ktorý nebol úplný, keď neobsahoval podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ako napr. údaj o výške úrokovej sadzby, RPMN, priemernej RPMN, termínoch splátok, atď.), ktoré vyžadovala právna úprava účinná v čase spísania návrhu. Pokiaľ žalobca mal tento návrh posúdiť a v prípade jeho prijatia následne sám určiť podmienky poskytnutia úveru (vyplniť časť 3.1 zmluvy) a tieto už len žalovanej oznámiť dodatočne, nešlo z jeho strany o akceptáciu návrhu, ale o odmietnutie návrhu a predloženie nového návrhu na uzatvorenie zmluvy s už zmenenými (konkretizovanými) podmienkami, než boli žalovanou požadované. Následne však už žalobca nepreukázal, či žalovaná písomne akceptovala tento nový návrh a prijala ho tak, ako to vyžadujú ustanovenia Občianskeho zákonníka v zmysle § 43a a nasledujúcich, pričom je irelevantné, že zo strany žalobcu bol žalovanej úver aj poskytnutý. Žalobca v konaní nepreukázal, že by žalovanú v čase spísania návrhu na poskytnutie úveru písomne vopred informoval o akýchkoľvek konkrétnych podmienkach, za ktorých mu mal byť úver poskytnutý. Žalovaná tiež zotrvala na tom, že predmet zmluvy je jednoznačne uvedený aj v bode 3.2 zmluvy o úvere, ktorý je napísaný menším písmom ako ostatné ustanovenia zmluvy, čo v zmysle § 53c Občianskeho zákonníka má za následok neplatnosť zmluvy. Pri neplatnej zmluve sú zmluvné strany povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia a preto subjektívna dvojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa 22.10.2015 a objektívna trojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa 22.10.2016. Žalobcom uplatnený nárok je premlčaný. V súvislosti s názormi prezentovanými žalovanou, táto poukázala na rozhodnutia odvolacích

súdob v obdobných veciach, konkrétne na rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 25.07.2018 sp. zn. 10Co/54/2018, rozsudok Krajského súdu Nitra zo dňa 11.12.2019 sp. zn. 25Co/155/2019 a rozsudok Krajského súdu Bratislava zo dňa 26.03.2020 sp. zn. 9Co/127/2019. V súvislosti s náležitosťami zmluvy žalovaná uviedla, že zo samotnej zmluvy nevyplýva, že mala možnosť odmietnuť poistenie a preto poistenie musí byť započítané do celkovej čiastky spojenej so zaplatením úveru. Zmluva neobsahuje údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru. Ak by napriek uvedenému bolo pripustené, že mesačná splátka bola vo výške 136,66 EUR, teda bez poistenia, zmluva neobsahuje ani zmienku o tom, že výška poslednej mesačnej splátky bude vo výške 119,12 EUR. Prostriedky procesného útoku žalobcu, podľa ktorého posledná mesačná splátka bude oznámená pred splatením úveru, zakladajú neplatnosť zmluvy o úvere v časti mesačnej splátky, ktorá je v zmluve jednoznačne uvedená vo výške 149,90 EUR. Nesprávne uvedenie výšky anuitnej splátky úveru je potrebné posúdiť tak, ako by úverová zmluva informáciu o výške splátky úveru ako svoju základnú náležitosť neobsahovala vôbec. Dlh v čase uznania dlhu neexistoval, právny predchodca žalobcu sa v rozpore s dobrými mravmi chcel obohatiť na úkor žalovanej, tým, že ju uviedol do omylu v časti výšky dlhu a podpisom uznania dlhu si nárokoval na neexistujúci dlh, resp. na dlh vo výške, na ktorú nemal nárok. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov už vo viacerých súdnych rozhodnutiach podal výklad ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, žalovaná konkrétne odkazuje na Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. apríla 2018 sp. zn. 1 Cdo 147/2017, zverejnený aj v ZBIERKE STANOVÍSK NAJvyššieho súdu A ROZHODNUTÍ SÚDOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY č. 8/2018 v bode 60: Postúpenie pohľadávky a zákon o bankách, kde v bode 25 dovolací súd uviedol: „Dovolací súd preto uzatvára, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky (z úradnej povinnosti). Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.“ Nad rámec uvedeného aj Najvyšší súd SR vo viacerých súdnych rozhodnutiach uvádza, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nemôže predstavovať výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a to konkrétne: Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.03.2022 sp. zn. 2Cdo/266/2020: „Z uvedeného je tak zrejmý reťazec úkonov, ktoré musia byť naplnené, aby mohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky. Prvý takýto úkon je písomná výzva banky klientovi, že je v omeškaní so splnením č o len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Z obsahu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (č. l. 18 a 19 spisu) síce sekundárne vyplýva, že žalovaní sú pre prípad porušenia v omeškaní so splatením splátky úveru, ktoré trvá viac ako 3 mesiace, avšak primárne je predmetom tejto výzvy oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Obsah ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je jej klient v omeškaní so splnením č o len časti svojho záväzku. Skrz spotrebiteľského charakteru dojedanej zmluvy o úvere nemožno prisvedčiť oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru aj charakter výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.

7. Žalobca možnosť reagovať na dupliku žalovanej nevyužil.

8. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na 5.9.2023, na ktoré predvolal právnych zástupcov sporových strán, ktorí sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčast' vopred písomne ospravedlnili z dôvodu hospodárnosti konania, o odročenie pojednávania nežiadali. Súd preto podľa § 180 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj iba ako „CSP“) pojednával a aj vo veci rozhodol v neprítomnosti sporových strán. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi predloženými v konaní (viď bod 3. odôvodnenia rozsudku, uznanie dlhu podpísané žalovanou dňa 6.9.2013 žalovaná podpísala dokument zaslaný jej pôvodným veriteľom označený ako Uznanie dlhu) a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

9. Žalovaná podpísala „Zmluvu o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka“ a vyplnila článok 1 – zmluvné strany a článok 2 – žiadosť o poskytnutie úveru „Zmluvu o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka“ (ďalej aj iba ako „Zmluva“). Podľa údajov, ktoré žalovaná uviedla v čl. 2 zmluvy, žiadala poskytnúť úver na osobný účet v banke vo výške 10000 EUR s dobou splácania 10 rokov, so splatnosťou mesačne k 15. dňu v mesiaci a s poistením schopnosti splácať úver – základný súbor poistenia. Miesto a dátum podania návrhu zmluvy o úvere nie sú uvedené. Článok 3 bod 3.1. Zmluvy – predmet zmluvy vyplnil veriteľ - banka a to dňa 11.3.2011 kedy zároveň veriteľ aj zmluvu podpísal. Veriteľ tak urobil po tom, čo žalovaná vyplnila čl. 1 a čl. 2 zmluvy. Články 1. a 2 žalovaná vyplnila rukou, zatiaľ čo článok 3, bod 3.1 bol vyplnený

na počítači. Veriteľ v čl. 3, bod 3.1 Zmluvy uviedol výšku schváleného úveru v sume 9000 EUR a uviedol v ňom aj ďalšie podmienky splácania úveru, ako napríklad výšku mesačnej splátky 148,24 EUR, výšku splátky s poplatkom za správu úverového účtu 149,90EUR, poplatok za správu a vedenie úverového účtu 1,66 EUR, počet mesačných splátok 120, úrokovú sadzbu 12,90 % p.a., RPMN banky 14,63 %, priemernú RPMN na trhu 11,64 %, celkovú výšku nákladov 7381,66 EUR, dátum prvej splátky 15.4.2011, dátum každej ďalšej splátky k 15. dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti úveru 15.3.2021, poistenie schopnosti splácať úver základný súbor poistenia. Veriteľ tiež doplnil číslo úverovej zmluvy 8636299588.

10. Žalovaná poskytnutie sumy 9000 EUR zo strany veriteľa nespochybnila a taktiež nespochybnila ani jeho tvrdenie o to, že mu celkovo vrátila sumu 3329,57 EUR. Uvedené vyplýva aj z listiny predloženej žalobcom Aktuálny stav úveru ku dňu 3.10.2016, z ktorej tiež vyplýva, že žalobca započítal na istinu úveru platby v celkovej výške 651,15 Eur.

11. Listom označeným ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 2.8.2013 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že z dôvodu podstatného porušenia zmluvy o úvere č. 8636299588 sa stáva úverová pohľadávka k 2.8.2013 predčasne splatnou v celom rozsahu a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy 9388,58 EUR v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Predmetná výzva bola žalovanej doručená 9.8.2013.

12. Dňa 6.9.2013 žalovaná podpísala dokument zaslaný jej pôvodným veriteľom označený ako „Uznanie dlhu“, ktorého obsahom (vopred pripraveným veriteľom) je uznanie dlhu zo zmluvy o úvere č. 8636299588 vo výške 9429,72 EUR, ktorý sa stal splatným 2.8.2013 s tým, že dlžník si je vedomý, že okrem uznaného dlhu je povinný zaplatiť veriteľovi aj zmluvné úroky z istiny vo výške 12,90 % a úroky z omeškania vo výške 5,5 % odo dňa uznania dlhu do zaplatenia.

13. Listom zo dňa 13.12.2016 veriteľ oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 8636299588 spoločnosti žalobcu na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 6.10.2016 (uvedenú zmluva tvorí prílohu žaloby – poznámka súdu) medzi veriteľom a žalobcom a tiež jej oznámil zrušenie úverového účtu dňom 4.10.2016.

14. Dňa 25.7.2017 bola medzi žalobcom a žalovanou uzatvorená „Dohoda o splátkovom kalendári Dohoda o uznaní dlhu“. V článku 1. označenom ako „Úvodné ustanovenia“ žalovaná vyhlásila, že uznáva dlh - pohľadávku veriteľa zo zmluvy o úvere č. 8636299588, ktorá ku dňu 25.7.2017 predstavuje celkovo sumu 10459,80 EUR a pozostáva z istiny vo výške 8348,5 EUR a príslušenstva vo výške 2110,95 EUR a ku dňu 25.7.2017 je splatná v celom rozsahu. V článku 2 označenom ako „Predmet Dohody“ sa žalovaná zaviazala zaplatiť žalobcovi dlh vo výške 10459,80 EUR v mesačných splátkach, ktorých výška a splatnosť sú súčasťou predmetnej dohody a to pod hrozbou straty výhody splátok v prípade omeškania dlžníka s plnením dlhu. V rovnaký deň strany podpísali aj Dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorý zabezpečuje uspokojenie záväzku dlžníka voči veriteľovi podľa čl. II ods. II Dohody o uznaní dlhu zo dňa 25.7.2017.

15. Listom zo dňa 17.1.2019 označenom ako Výzva na zaplatenie žalobca z dôvodu porušenia povinností vyplývajúcich pre žalovanú z Dohody uzatvorenej dňa 25.7.2017 nezaplatením splátok v celkovej výške 390 Eur v lehote splatnosti, túto vyzval na úhradu dlžných splátok v sume 390 EUR do 15 dní od doručenia výzvy a zároveň ju upozornil, že v prípade nezaplatenia dlžnej sumy v poskytnutej lehote je veriteľ oprávnený žiadať zaplatenie celej dlžnej sumy podľa Dohody. Uvedená výzva na zaplatenie bola žalovanej doručená dňa 29.1.2019.

16. Listom zo dňa 6.3.2019 označenom ako Výzva na zaplatenie, vyhlásenie predčasnej splatnosti žalobca oznámil žalovanej, že z dôvodu neuhradenia dlžných splátok v celkovej výške 390 EUR v zmysle výzvy žalobcu tento vyhlásil predčasnú splatnosť záväzku ku dňu .3.2019. Žalobca súčasne vyzval žalovanú na úhradu jej záväzku v aktuálnej výške 9617,80 EUR pozostávajúceho z istiny 7506,85 EUR a úrou vo výške 2110,95 EUR v lehote 5 dní od doručenia predmetnej výzvy. Uvedená zásielka bola žalovanej doručená 20.3.2019.

17. Podľa § 43a ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj iba ako „Občiansky zákonník“), prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

18. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

19. Podľa § 44 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

20. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

21. Podľa § 9 ods. 1 zákona š. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 11.3.2011 (ďalej aj iba ako „ZoSÚ“), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

22. Podľa ustanovenia § 53 odsek 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

23. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

24. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

25. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

27. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

28. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

29. Podľa 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

30. Podľa 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

31. Podľa § 92 ods. 8 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu.

32. Podľa 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

33. Z vykonaného dokazovania a po právnom posúdení veci v zmysle citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť. Predovšetkým súd konštatuje, že v danom prípade ide o spor spotrebiteľského charakteru, čo napokon vyplýva aj z vyjadrení sporových strán. Súd mal za preukázané, že veriteľ (banka) a žalovaná uzavreli zmluvu, ktorá bola obsiahnutá v písomnom formulári veriteľa, ktorý obsahoval „žiadosť o poskytnutie úveru“, ktorej vyplnením žalovaná požiadala o úver vo výške 10000 EUR s dobou splácania 10 rokov. Ďalšia časť formulára bola označená ako „zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia“ a obsahovala údaje vyplnené veriteľom o výške úveru 9000 EUR a údaje o podmienkach úveru a jeho splácaní, ako výšku mesačnej splátky 148,24 EUR, výšku splátky s poplatkom za správu úverového účtu 149,90EUR, poplatok za správu a vedenie úverového účtu 1,66 EUR, počet mesačných splátok 120, úrokovú sadzbu 12,90 % p.a., RPMN banky 14,63 %, priemernú RPMN na trhu 11,64 %, celkovú výšku nákladov 7381,66 EUR, dátum prvej splátky 15.4.2011, dátum každej ďalšej splátky k 15. dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti úveru 15.3.2021.

34. Na základe uvedeného sa zmluvné strany dohodli iba na údajoch týkajúcich sa doby splácania úveru (10 rokov resp. 120 mesiacov), splatnosti splátok úveru k 15. dňu v mesiaci a základnom súbore poistenia schopnosti splácať úver. Iba tieto údaje mala žalovaná ako spotrebiteľ k dispozícii v čase podpísania zmluvy z jej strany. Až následne došlo k podpisu zmluvy aj zo strany právneho predchodcu žalobcu (uvedená skutočnosť nebola v konaní spornou a súdu je tiež známa z jeho činnosti), avšak s tým, že v bode 3. Zmluvy o úvere bola uvedená odlišná výška úveru (9000 EUR namiesto navrhovaných 10000 EUR) a až tam boli uvedené aj ďalšie údaje týkajúce sa úveru a jeho splácania, ktoré sú povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované ZoSÚ (§ 9 ods. 2 ZoSÚ).

35. Ustanovenia § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúce kontrakčný proces sú kogentnej povahy, rovnako ako aj požiadavka písomnej formy právnych úkonov v ustanovení § 40 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu je vylúčené sa od týchto ustanovení odchýliť, a to aj prípadnou dohodou účastníkov právneho úkonu. Už vôbec nie je prípustné, aby vznik zmluvy inak ako písomnou formou tam, kde je táto forma predpísaná zákonom, umožňovali všeobecné obchodné podmienky.

36. V zmysle zákonnej úpravy kontrakčného procesu je prvým predpokladom vzniku zmluvy návrh toho, kto mieni zmluvu uzavrieť. Prejav vôle musí smerovať k uzavretiu zmluvy, návrh musí byť adresný, musí byť určitý a z prejavu vôle navrhovateľa musí byť zrejmé, že hodlá byť návrhom (ofertou) viazaný v prípade jeho prijatia. Včasnú vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený je jednostranný adresný právny úkon adresáta návrhu, ktorým akceptuje návrh (ofertu) v celom jeho rozsahu (obsahu), a tým prejavuje súhlas s uzavretím zmluvy. Pokiaľ návrh nie je akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy. Dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné podstatné zmeny, ktoré sú obsiahnuté v prijatí návrhu na uzavretie zmluvy, sa považujú za nový návrh adresáta pôvodného návrhu a súčasne platí, že takýto prejav vôle je aj odmietnutím návrhu (oferty). Táto právna norma účinne bráni tomu, aby zmluva vznikla inak, než na základe konsenzu zmluvných strán.

37. Žiadosť o poskytnutie úveru obsiahnutá v bode 2. Zmluvy o úvere predstavuje návrh na uzavretie zmluvy podľa ustanovenia § 43a Občianskeho zákonníka. Ak predchodca žalobcu doplnil nové parametre úveru (a poskytol úver v nižšej sume než žalovaná žiadala) a doplnil (jednostranne určil) ďalšie náležitosti - podmienky úveru a jeho splácania, fakticky išlo v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka o odmietnutie návrhu žalovanej, ktoré je potrebné považovať za nový návrh. V konaní však nebolo preukázané, že by následne došlo zo strany žalovanej k prijatiu tohto nového návrhu v písomnej forme, s teda k uzavretiu písomnej zmluvy, z ktorej sa žalobca domáha

zaplatenia finančných nárokov. Samotné prijatie peňažných prostriedkov žalovanou, či následné platenie úveru nie je potvrdením platného uzatvorenia zmluvného vzťahu. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj náležitosti uvedené ustanovení § 9 ods. 2 ZoSÚ. Jednostranné stanovenie výšky úveru a podmienok jeho splácania v spotrebiteľskom právnom vzťahu má charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka spôsobuje neplatnosť. Z neplatnej zmluvy nie je možné sa domáhať nároku zo zmluvného plnenia.

38. Vzhľadom na uvedené je zmluvu o úvere potrebné považovať za absolútne neplatnú od počiatku a navzájom poskytnuté plnenia sú bezdôvodným obohatením. Zmluvné strany sú povinné vrátiť všetko tomu druhému, čo podľa neplatnej zmluvy dostali. Povinnosťou žalovanej teda bolo vrátiť len reálne poskytnutú čiastku, ktorá predstavuje sumu 9000 EUR.

39. Povinnosť v rovnakom rozsahu (t.j. povinnosť vrátiť iba sumu reálne poskytnutých peňažných prostriedkov) by mala žalovaná aj v prípade, ak by zmluva nebola absolútne neplatnou, a to z dôvodu, že pre nedodržanie písomnej formy a tiež pre absenciu povinných obsahových náležitostí by bol úver na základe tejto zmluvy poskytnutý bezúročný a bez poplatkov, a to v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a), písm. b) ZoSÚ.

40. Zmluva síce výslovne neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ), ale v zmluve o úvere v čl. 3, bode 3.1 pod tabuľkou je uvedený spôsob jej výpočtu nasledovne: „Celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.“ Hoci slovný opis postupu výpočtu uvedený v zmluve o úvere je zrozumiteľný a matematická operácia pozostáva len zo súčtu dvoch súm, takto vypočítaná celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nie je určená v správnej výške. Matematickým výpočtom získaný údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vo výške 16381,66 EUR (9000 EUR + 7381,66 EUR) nezodpovedá parametrom uvedeným v zmluve o úvere, keďže poskytnutý úver mal byť splatený v 120 mesačných splátkach po 149,90 EUR ($120 \times 149,90 = 17988$ EUR). To znamená, že v zmluve o úvere bola uvedená nižšia celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ako suma, ktorú mala žalovaná splatiť podľa výšky a počtu splátok, čím bola výrazne zhoršená možnosť spotrebiteľa zhodnotiť výhodnosť úveru. Takýto nepravdivý údaj je neplatný, čo spôsobuje, že v zmluve táto obsahová náležitosť chýba. S argumentáciou žalobcu, že poistenie bolo dobrovoľné, že išlo o doplnkovú službu sa súd nestotožnil. Poistenie je upravené priamo v bode v 10.5 Obchodných podmienok pre úver a žiadosť o poskytnutie úveru neobsahuje možnosť nežiadať o súbor poistenia resp. možnosť odmietnuť poistenie. V zmluve o úvere sa nachádza iba vopred naformulované vyjadrenie spotrebiteľa o tom, že žiada o poistenie schopnosti splácať úver, ktoré dáva spotrebiteľovi voľbu len vo vzťahu k druhu poistenia. Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že uzavretie poistenia bolo podmienkou získania úveru. Pokiaľ potom poistenie predstavuje povinný náklad, musí byť zahrnutý aj do výpočtu celkovej čiastky a tiež do výpočtu RPMN, čo predchodca žalobcu neurobil. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je pojem vyskytujúci sa v úverových zmluvách a je pre spotrebiteľov najdôležitejším ukazovateľom ceny úveru. RPMN teda vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, lebo zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Pri výpočte RPMN by mali byť zohľadnené i poplatky za poistenie schopnosti splácať úver s prihliadnutím na vyššie uvedené, čo v danom prípade absentuje.

41. Z aktuálneho stavu úveru mal súd preukázať, že žalovaná vyčerpala sumu 9000 EUR a z tejto sumy uhradila predchodcovi žalobcu sumu 3329,57 EUR (viď časť „Zaplatené splátky“ v Aktuálnom stave úveru), z ktorej žalobca započítal na úhradu istiny úveru sumu 651,15 Eur a zvyšnú časť započítal na úroky (viď skutkové tvrdenie žalobcu v žalobe). Preto ak aj žalovaná následne žalobcovi resp. jeho právnenému predchodcovi uznala dlh čo do dôvodu (zostatok pohľadávky zo zmluvy č. 8636299588) a výšky (9429,72 EUR k 6.9.2013, resp. 10922,76 EUR k 26.8.2022), išlo o neplatné uznanie dlhu, nakoľko takýto dlh v čase uznania neexistoval. Neplatné uznanie dlhu nemohlo spôsobiť ani predĺženie premlčacej doby v zmysle § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

42. Vzhľadom na vyššie vyslovené závery súd vyhodnotil žalovanou vznesenú námietku premlčania ako dôvodnú. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia je právom majetkovým a preto podlieha premlčaniu. Právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa môže premlčať tak v subjektívnej dobe (§ 107 ods. 1), ako aj v objektívnej dobe (§ 107 ods. 2). Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak

márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. K bezdôvodnému obohateniu získanému plnením bez právneho dôvodu, ak právny dôvod neexistoval od začiatku, dochádza okamihom poskytnutia plnenia. Týmto okamihom je tiež určený začiatok objektívnej premlčacej doby. Subjektívna premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa postihnutý dozvedel, že plnil bez právneho dôvodu a komu plnil. Bezdôvodné obohatenie získané z absolútne neplatného právneho úkonu vzniká od samého vzniku právneho úkonu. Objektívna premlčacia doba začne teda plynúť už od vzniku takéhoto právneho úkonu. Objektívna premlčacia doba pre vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť odo dňa poskytnutia úveru žalovanej na základe neplatnej zmluvy, t.j. od 14.3.2011 a uplynula dňa 14.3.2014. Z uvedeného dôvodu bola žaloba podaná na súd až po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby.

43. V súvislosti s obranou žalovanej súd považuje za vhodné na záver uviesť, že sa stotožnil aj s argumentáciou žalovanej o nedostatočnej aktívnej vecnej legitímácii žalobcu, a to z dôvodu, že žalobca nepreukázal že jeho právny predchodca - banka pred postúpením pohľadávky vyzval žalovanú na splnenie omeškanej časti pohľadávky podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, v dôsledku čoho je postúpenie v rozpore so zákonom, a teda ide o postúpenie v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka zakázané, t.j. neplatné. Žalobca preukazoval splnenie tejto podmienky výzvou banky zo dňa 2.8.2013, doručenej žalovanej 9.8.2013, ktorou bolo žalovanej oznámené predčasné zosplatnenie pohľadávky banky. Súd je toho názoru, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nemôže predstavovať výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, o to viac ak od jeho doručenia a postúpenia pohľadávky uplynula doba viac než troch rokov. Obsah ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je klient v omeškaní so splnením čo len časti svojho záväzku (porovnaj aj rozsudok NS SR zo dňa 31.3.2022 sp. zn. 2Cdo/266/2020).

44. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu zamietol.

45. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

47. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu vyjadrenej v § 255 ods. 1 CSP a v spore úspešnej žalovanej priznal voči neúspešnému žalobcovi plnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Spišská Nová Ves.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.